

Profesor Kurt Krolop, znalec pražské německé literatury, se narodil 25. května 1930

Jako patnáctiletý zažil v rodných Kravařích / Graber u Litoměřic divokosti odsunu, ale nakonec se do Čech vrátil – nejprve jako lektor NDR, později jako profesor pražské germanistiky, jehož místo financoval DAAD. Od roku 1940 chodil na litoměřické gymnázium, jeho spolužákem o tři třídy výš byl pozdější historik Ferdinand Seibt. Ideologicky byl tehdy hodně ve vleku nacismu: „myslel německy“, jak se tehdy říkalo.

Jeho otec byl v Kravařích správcem mlékárny a na rozdíl od syna nevěřil, že Německo válku vyhraje. Krolopova rodina zůstala v Kravařích déle, protože Češi potřebovali, aby se jim otec Krolop staral o mlékárnu. Odcházeli až v červnu 1946, což znamenalo, že si mohli vzít větší zavazadla, každý dospělý padesát kilo. Mezitím žili život lidí s bílou páskou na rukávě. Viděli veřejné popravy. Celá vesnice se musela jít dívat, jak člověka chyceného při nějakém přestupku přivedli pod strom, tam ho nejdřív pověsili a potom ještě střelili do spánku.

Dnes se Kurt Krolop považuje za Čecha německého jazyka. Po odsunu studoval na Univerzitě Martina Luthera v Halle germanistiku, anglistiku a slavistiku. Později vstoupil do SED, aby mohl vědecky pracovat a v roce 1957 odjet na Karlovu univerzitu jako lektor. Po roce 1968 musel z Prahy odejít a vrátil se až po listopadu 1989. Dnes žije v Praze a jeho nikdy nevydaná doktorská práce o Ludwigu Winderovi patří dodnes k důležitým pramenům z počátku bádání o pražské německé literatuře.

Podle rozhovoru Pavla Kosatíka pro přílohu MF Dnes „Kavárna“.
Kurt Krolop: odsuny a návraty, 2005

256 slov